

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Er/821/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316211023
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2316211023.3

Uznesenie

Okresný súd Galanta vo veci exekúcie oprávneného: X. A. Q., H.. XX.X.XXXX, C. S. XXXX/XX, K., zast.: advokátska kancelária VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Veterná 1093, Pata, IČO: 36866415, proti povinnému: Q. A., H.. X.X.XXXX, C. M. K. XXX, zast.: advokátska kancelária JUDr. Miloš Chrenko, so sídlom Hlavná 25, Trnava, IČO: 42156904, o vymoženie uloženej povinnosti zaostaleho výživného za obdobie od 19.6.2014 do 3.3.2016 vo výške 5.000,- eur, zameškaného výživného za mesiac jún 2016 vo výške 200,- eur, bežného výživného vo výške 400,- eur mesačne počnúc mesiacom júl 2016 s prísl. a trov exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Exekúcia sa zastavuje.
- II. Sťažnosť povinného proti uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 30Er/821/2016 - 27 zo dňa 25.10.2016 sa zamietá.
- III. Súdnemu exekútorovi sa priznáva nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému.
- IV. Povinný nemá nárok na náhradu trov konania.
- V. Oprávnený má nárok na náhradu trov konania voči povinnému.

odôvodnenie:

1. Na návrh oprávneného sa začalo exekučné konanie, v ktorom súd poverením č.k. 30Er/821/2016 - 11 zo dňa 30.6.2016 poveril súdneho exekútora JUDr. Petra Urbánka vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na uspokojenie pohľadávky oprávneného a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17C/256/2014 - 267 zo dňa 3.3.2016.
2. Tunajší súd uznesením č.k. 30Er/821/2016 - 27 zo dňa 25.10.2016 námietky povinného proti exekúcii zamietol a zároveň nepovolil odklad exekúcie z dôvodu, že povinný vo svojich námietky nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo by tu boli iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná a taktiež neboli splnené zákonné podmienky, ktoré Exekučný poriadok vyžaduje pre povolenie odkladu. Nakoľko predmetné uznesenie vydal vyšší súdny úradník, bolo proti nemu možné podať sťažnosť.
3. Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom zvoleného zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť povinný a namietal v nej, že napadnuté uznesenie je nesprávne a nezákonné. Povinný v sťažnosti uvádza, že kvôli jeho komplikovanému zdravotnému stavu, po absolvovaní operácie krčnej chrbtice nie je dlhodobo schopný pracovať a mať príjem z pracovnej činnosti, teda nie je schopný platiť oprávnenej výživné v sume 400,- eur mesačne. Z uvedených dôvodov povinný navrhuje, aby okresný súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že odklad exekúcie povolí.

4. Súdny exekútor doručil na tunajší súd dňa 27.8.2019 návrh povinného na zastavenie exekúcie v ktorom povinný uvádza, že exekučné konanie začalo a prebieha na podklade exekučného titulu, ktorým bol neprávoplatný, ale predbežne vykonateľný rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17C/256/2014 - 267 zo dňa 3.3.2016. Proti predmetnému rozsudku podal povinný odvolanie. Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom sp. zn. 11Co/345/2016 zo dňa 23.8.2017 tak, že napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal povinného prispievať na výživu oprávnenej sumou 400,- eur mesačne od 19.6.2014 do 31.5.2016 a sumou 150,- eur od 1.6.2016 do 17.3.2017, a vo zvyšku návrh zamietol. O nedoplatku za obdobie od 19.6.2014 do 17.3.2017 v sume 4.092,25 eur rozhodol tak, že ho povinnému povolil zaplatiť v splátkach po 150,- eur mesačne vždy do 15. Dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Predmetný rozsudok bol povinnému doručený dňa 21.11.2017 a uvedeným dňom nadobudol právoplatnosť. Povinný uvádza, že po doručení začal rozsudok plniť a zameškané výživné riadne uhrádzať (prvú splátku zaplatil dňa 8.12.2017). Povinný konštatuje, že s poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že exekučný titul, na podklade ktorého prebieha exekúcia zanikol a tým stratila exekúcia svoj zákonný podklad. Nakoľko teda Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok zmenil a nanovo upravil vyživovaciu povinnosť, niet už v tomto exekučnom konaní čo vymáhať a je potrebné exekúciu zastaviť. V zmysle rozsudku Krajského súdu vyživovacia povinnosť voči oprávnenej trvala iba do 17.3.2017 a teda aktuálne už nemá povinnosť platiť tzv. bežné výživné. Nakoľko zročné výživné súd umožnil splácať v splátkach, povinný nemá aktuálne povinnosť platiť inú sumu ako 150,- eur mesačne ako splátky zročného výživného. Povinný uvádza, že túto povinnosť riadne a včas plní. Zánikom exekučného titulu tak zanikol dôvod vedenia exekúcie, teda nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku. Nový rozsudok, ktorý zmenil pôvodný exekučný titul, povinný riadne plní, a teda nie je dôvod viesť exekúciu na jeho podklade. S poukazom na vyššie uvedené, povinný navrhuje, aby súd exekúciu zastavil v celom rozsahu. Súčasne sa domáha nároku na náhradu trov konania.

5. K predmetnému návrhu povinného sa podaním zo dňa 26.11.2019 vyjadrila oprávnená, ktorá uviedla, že povinný si skutočne od 8.12.2017 (pod hrozbou straty veľmi výhodných splátok zameškaného výživného a vďaka hrozbe exekučného konania) plnil súdom uloženú povinnosť a splácal a spláca oprávnenej po 150,- eur splátky zameškaného výživného. Povinnému ostáva uhradiť pre oprávnenú ešte cca 642,25 eur (stav k 25. novembru 2019). Pri zachovaní doterajšej splátkovej disciplíny by povinný mal teda dlh na výživnom splatiť úplne v apríli 2020. Hrozba exekúcie zabezpečila plnenie, ku ktorému povinný nepristúpil dobrovoľne. Preto bola plne dôvodná. Oprávnená preto zásadne nesúhlasí s tým, aby povinný mal nárok na náhradu trov konania. Oprávnená žiada, aby súd povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vznik týchto trov ako aj samotné súdne a exekučné konanie zavinil výlučne povinný, ktorý dobrovoľne svoje zákonné povinnosti neplnil.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 243 CSP v sťažnosti popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 a 2 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

12. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

13. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

14. Nakoľko exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17C/256/2014 - 267 zo dňa 3.3.2016), na podklade ktorého prebieha exekúcia bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoE/345/2016 - 443 zo dňa 23.8.2017 zmenený a nanovo bola upravená vyživovacia povinnosť, niet už v tomto exekučnom konaní čo vymáhať a je potrebné exekúciu zastaviť. V zmysle rozsudku Krajského súdu vyživovacia povinnosť voči oprávnenej trvala iba do 17.3.2017 a teda aktuálne už povinný nemá povinnosť platiť tzv. bežné výživné. Nakoľko zročné výživné Krajský súd umožnil povinnému splácať v mesačných splátkach, povinný nemá aktuálne povinnosť platiť inú sumu ako 150,- eur mesačne ako splátky zročného výživného. Povinný si pod hrozbou straty výhod splátok túto povinnosť riadne a včas plní. Vzhľadom na skutočnosť, že exekučného titul sa po začatí exekúcie stal neúčinným, súd v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

15. Keďže súd exekúciu zastavil, jej odklad resp. vyhoviecie námietkam je z toho dôvodu bezpredmetné, a preto súd sťažnosť povinného proti uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 30Er/821/2016 - 27 zo dňa 25.10.2016 zamietol.

16. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

17. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

18. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

19. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

20. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Súd rozhodol o trovách exekúcie tak, že priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému s poukazom na § 197 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, keďže k zastaveniu exekúcie nedošlo zavinením oprávneného. Vyšší súdny úradník rozhodne samostatným uznesením o výške trov exekúcie (§ 262 ods. 2 CSP).

23. O trovách konania súd rozhodol tak, že povinnému nepriznal nárok na náhradu trov. Podľa výslovného znenia § 200 ods. 1 in fine má povinný nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s úspešnými námietkami proti exekúcii. Povinný síce v konaní vzniesol námietky proti exekúcii, avšak tunajší súd predmetné námietky zamietol. Oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že nezavinil zastavenie exekúcie a podanie návrhu na vykonanie exekúcie vychádzalo zo zanedbania si povinností povinného.

Poučenie:

Proti I., III., IV. a V. výroku tohto uznesenia je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a musí byť na ňom uvedená spisová značka konania. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho podal.

Proti II. výroku tohto uznesenia nie je možné podať odvolanie.